

[Ulla Worm.]

Jeg vil gerne gentage, at vi med glæde udbetaler en hædersgave til de jødiske medborgere, der var med i Theresienstadt. Men vi gør det også på en ganske særlig mørk baggrund, idet mennesker endnu i dag, i 1973, må flygte på grund af deres jødiske afstamning. Vi vil i indfødsretsudvalget senere på året komme til at behandle et forslag om, hvordan grupper, der har måttet flygte fra andre lande her til Danmark på grund af deres jødiske afstamning, skal behandles her i landet. Derfor synes jeg, at på den stadig herskende baggrund kan vi med en ganske særlig glæde være med til at udbetale den hædersgave til jøderne.

Men som sagt: vi vil fra det konservative folkeparti ikke gå med til de nævnte to ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget.

**Tove Nielsen:** Jeg skal i det store og hele henvise til det, jeg sagde, da vi havde første omgang af anden behandling her i salen. Vi tog dengang afstand fra, at den såkaldte asociale gruppe skulle have tildelt hædersgave. Det var netop det, hele kritikken her i salen gik på; det var netop det, der var årsagen til, at flertallet smuldrede væk, så man måtte bede om at få lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling.

Efter at vi har haft denne fornyede udvalgsbehandling, er der reelt intet nyt sket, kun en navneforandring. Man kan kalde det hædersgave, eller man kan som nu foreslået sige, at det er et tillæg af tilsvarende størrelse som hædersgaven. Tilbage står dog, at virkningen er nøjagtig den samme, som venstre tidligere har taget afstand fra, og som der var kritiske røster imod både i SF og i socialdemokratiet.

For at holde fast på det spinkle flertal foretager man nu nogle mærkværdige krumspring, som netop undergraver det princip, vi har om, at al ydelse skal være skattepligtig. Det kan ikke være rimeligt, at man nu forsøger at lave nogle undtagelsesregler. Vil så ikke andre grupper komme, og mene sig

berettiget til også at komme ind under undtagelsesregler?

Derfor skal jeg blot meddele, at venstre som tidligere bebudet ikke kan være med til at støtte de af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

**Gerda Tosti Nielsen:** På det radikale venstres vegne kan jeg sige, at vi ikke kan medvirke til at give dette ekstra tillæg til den nye gruppe. Da gruppen blev nævnt i socialudvalget første gang, blev den omtalt som sociale tabere. Der blev ikke nævnt de andre udtryk, som andre har brugt, men som jeg vil afholde mig fra at anvende over for en gruppe, som jeg ikke er i stand til at identificere.

Jeg har studeret lovgivningen vedrørende besættelsestidens ofre igennem hele dens forløb her i folketinget siden fremsættelsen i 1945, og jeg har meget grundigt læst alle de taler, der blev holdt i den anledning, og forsøgt at sætte mig ind i den ånd, der lå bag ved lovforslaget. Jeg finder det derfor, som jeg har sagt tidligere under behandlingen af dette lovforslag, rimeligt, at vi udvider hædersgaveområdet til at omfatte jøderne. Det er måske en følelsesmæssig vurdering, men den er i hvert fald den indstilling, jeg kan anbefale.

Det faldt mig meget naturligt, da denne sidste gruppe nu benævnes sociale tabere, at drage en sammenligning med andre sociale tabere i samfundet. Derfor har jeg undersøgt, hvilken ydelse disse sociale tabere får efter erstatningsloven og efter vores forsorgslovgivning i øvrigt. Jeg tror, det vil være rimeligt at gøre folketinget den tjeneste at oplyse om ydelsestørrelse, idet der vist hersker uklarhed blandt folketingets medlemmer om, hvilke ydelser vi i virkeligheden tildeler i dag.

Jeg kan først sige, at en forhøjelse af beregningsgrundlaget på 500 kr. pr. 1. april 1973 omsat efter det tal, der beregnes efter i dag, får en værdi af 2.602 kr. Vi kan så foretage den naturlige sammenligning med andre vanskeligt stillede i vores samfund, inva-